

[Skovmand.]

inde på et heldigt spor. Fonden stammer fra 1967, og i mellemtiden er der sket en fuldstændig omlægning af byrdefordelingen mellem staten og kommunerne. Det er nu fastslået som hovedprincip, at kommunerne skal betale de kommunale opgaver, og at man skal sikre svage kommuner gennem samlede tilskud. Denne regel overholdes ikke ved dette lovforslag. Jeg vil ikke afvise, at der kan foreligge en særlig situation omkring arealerhvervelse — i øvrigt et formål, som indtil nu har krævet meget lidt af fondens penge. Det kan være, at afgørende chancer kan blive forpasset, fordi enkelte kommuner ikke har penge på de rette tidspunkter. Tilskud hertil bør dog først og fremmest komme fra amterne, så de kan bruge dem som middel i den regionale planlægning, og jeg vil gerne i denne forbindelse spørge ministeren, hvornår man kan forvente, at der sker noget på dette område.

Principielt må jeg gå ind for, at bygge- og boligfonden afskaffes, men mit parti er samtidig klar over, at der kan være tale om overgangsproblemer, som der må findes en løsning på, og jeg vil gerne på mit partis vegne tilsige en saglig behandling af disse problemer i udvalgsarbejdet.

Maigaard: Man kan en gang imellem være ked af, at det, der bestemmer et partis politiske standpunkt, alt for ofte ikke er en følelse af ansvar over for samfundsproblemerne, men i nok så høj grad, om partiet er i opposition eller har part i regeringsansvaret. Der er blevet holdt et par kradsbørstige taler her fra VK-side, som nok aldrig ville være blevet holdt, hvis VK-partierne havde været i regeringen, men som er bestemt af oppositionspositionen mere end af en følelse af ansvar og indsigt i problemerne. Der har dog været det gode ved EF-situationen, synes jeg — og derfor undrer disse hårde indlæg mig — at den øjensynlig kunne presse VK-partierne lige så meget, som det at være regering kunne. Jeg lærte nemlig repræsentanterne for VK at kende som meget saglige

og fornuftige forhandlere i jordspørgsmål sidste år, da vi lavede de 5 jordlove, som man sagde havde noget med fællesmarkedet at gøre. Det var realistisk, saglig forhandling. Det var en indsats fra VK-side, som efter min mening gjorde lovene lidt bedre. Derfor undrer det mig at se partier, som normalt fremstiller sig som pragmatiske partier, nu ride ideologiske kæpheste helt ude af trit med det lovforslag, der foreligger her. Der er slet ingen sammenhæng, synes jeg.

Jeg vil gerne sige, at det lovforslag om ekspropriation til boligformål, der er lagt frem, efter min mening på ingen måde er et led i den langsigtede boligpolitik. I virkeligheden er det et fornuftigt lovforslag, men det er et forslag af meget begrænset rækkevidde. Det er ikke et led i den langsigtede boligpolitik, og hvis man — det forstod jeg fru Clara Munck ville — vil lade sit standpunkt til den langsigtede boligpolitik bestemme af et lovforslag som ekspropriationsforslaget, så lader man sig sandelig sakse ud på en detalje, som efter min mening ikke er sagen værd.

Jeg vil godt sige til fru Clara Munck, at det på sin vis er rigtigt, at dette lovforslag er en kopi — det er nu ikke direkte afskrift, for det er i og for sig bedre — af det forslag, vi lagde frem sidste år. Men hvis fru Clara Munck havde studeret papirerne, ville hun se, at vort forslag sidste år var en kopi af et socialdemokratisk forslag fra det partis oppositionsperiode, så jeg tror nok, at faderskabet i denne sammenhæng er mere end sædvanlig tvivlsomt.

Med hensyn til selve forslaget kan jeg ikke forstå, at man vil slå på den store tromme. Når man i dag kan ekspropriere til en række offentlige formål, veje, stier, kirkegårde, hvad det nu er, og når man med VK-partiernes støtte også kan ekspropriere til rekreative formål, kan jeg ikke se sammenhængen i, at man ikke også må ekspropriere til boligformål. Er det da ikke vigtigere at kunne ekspropriere jord til boligformål end til rekreative formål? Jeg vil gerne stille